

दशहती, लौ, (दश्त् पाषाणोऽस्यस्यामिति । दश्तु+मतुप् मस्य च; ।) नदीविशेषः । सा आर्यांवर्तस्य पूर्वसीमा । (यथा, महा-भारते । ३ । ८३ । ४ ।

“दशितोन सरसलाह दशहतुतरेव च ।
ये पश्चिम कुरुते ते पश्चिम चिपिष्ठे ॥”
कात्यायनी । इति मेदिनी । ते, १५८ ॥

दशा, लौ, (दश् + पार्विकटाप् ।) चक्षुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दशाकाङ्क्षः, लौ, (दशा दशया वा आकाशं अभिलभग्नीयम् ।) पश्चम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दशान्, लौ, (दशते अनेति । दश् + आ-नप् ।) ज्योतिः । इति मेदिनी । ते, ७५ ॥

दशानः, पुं, (पश्यतीति । दश् + “युधितुविद्धशः विच्छित्” ।) उर्बा । २ । ४० । इति आनन्द ।

स च कित् ।) आचार्यः । इत्युदादिकोयः । लोकपालः । ब्राह्मणः । उपाधायः । इति संचिप्रसारे उत्थादितिः । विशेषः । इति मेदिनी । ते, ७५ ॥ (दशते इति । कर्मणि आनन्द । दशमने, चिः । यथा, ज्ञानेदे । १० । ४५ । ८ ।

“दशानो रुक्म उर्विया यदौहुमेवमायः चिये रुक्मानः ॥”

दशिः, लौ, (दशते॒नयेति । दश् + इन् । स च दशौ, लौ । कित् । वा छै॒॑॑ ।) चक्षुः । इति शब्द-इतावली । (यथा, —

“किं स्मृतं दृचिरयोर्दिव्यज्ञप्त्योहो
संघे क्षम्भो वहसि वच दशिः अता मे ॥”

इति भागवते । ५ । २ । १२ ।

देतनः पुरुषः । यथा, पातद्वलसूक्तम् । २।२५।

“तदभावात् संयोगाभावो हानं तदृशः कैवल्यम् ।”

“तस्मा अविदाया अभावात् नाशात् संयोगाभावः संयोगस्य नाशो भवतीति शेषः । तत् हानं संयोगविगमः । दृशः पुरुषस्य केवलं सुक्लिरिति चोचते ॥” दक्षक्षितः । यथा, तत्त्वे । २ । २० ।

“ददा दशिमातः शुद्धोऽपि प्रत्ययाहुप्रसः ।”

दशिमात इति दक्षक्षितिरेव विशेषेषं परामृद्देवतः ।” इति आनन्दम् । दर्शनम् । यथा, ज्ञानेदे । ५ । ४० । ५ ।

“यदा युद्ध न तन्मो विशेषोऽवृत्ताती दशये नो अस्यात् ॥”

“दशये दर्शनाय” इति तद्वार्थे सायनः ।”

दशोपम, लौ, (दशाया नेत्रस्तुपमा यत् ।) नेत्रपद्मम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दर्शन, चिः, (दशते इति । दश् + कर्मणि क्षप् ।) दर्शनीयम् । दर्शनम् । इति आकरणम् । (यथा, महामारते । ३ । १३० । ५ ।

“य वै चमसोद्देहो वच दश्या सरस्तो ॥”

कायविशेषै, लौ । यथा, साहित्यर्थपैयो । ६।१।

“दशयत्ययलभेदेन पुनः कायं हिंषा मतम् ।

दश्यं तत्राभिनेयं तनुक्षपारोपात् रूपकम् ॥”

दशत्, [द] लौ, (दीर्घते असाविति । द+ “दशाते: हुग दृश्यते ।” उर्बा । १११ । इति चदिः दुक् दृश्यते ।) पाषाणः । (यथा, मेव-दृते । ५० ।

“तत् यत्तं दशदि चरण्यासमर्द्देश्मौले:
श्वश्वसिष्टेदृपचितवर्लं भक्तिनमः परीयाः ।”

निष्ठेवशिष्टाः । इति मेदिनी । दे, १२ ॥

“मार्दं निरस्य सुसिङ्गं पुनर्दृष्टिं चूर्णितम् ।”

इति सुश्रुते रुचस्याने ४६ अः ।

दशतुसारं, लौ, (दशः पाषाणस्य सारं दृश वारो यत् ।) सुखायसम् । इति राजनिर्वाणः ॥

दर्शन, लौ, (दश् + कर्मणि क्षप् ।) स्वपरचक्रज-भवम् । इत्यमरः । २ । ८ । ८ । ३० । इत्यिति, चिः ।

यथा, मार्कंडेये ।

“दृष्टिपि विषये ममताकृत्येततः ।”

दशरणाः, [सु] लौ, (दश् रजो यस्याः ।) प्राप्त-रञ्जसा । ततुपर्यायः । मध्यमा २ । इत्यमरः । २ । ६ । ८ । प्रौढः । इति राजनिर्वाणः ॥

दशानाः, पुं, (दशः अन्नो विश्वयो यस्मिन् ।) उदाहरणम् । (यथा, माधि । २ । ३१ ।

“ल्पियोगः परेणापि महिना न महात्मनाम् । पूर्णस्वन्दोदयाकाशी दशानाम् दशार्यम् ।”

श्वासम् । मरणम् । इति मेदिनी । ते, ११५ ॥

(अलङ्कारविशेषः । यथा, साहित्यर्थपैयो । १० । ६८ ।

“ददाकासु सधर्मस्य वस्तुनः प्रतिविमनम् ।”

सधर्मस्येति प्रतिवस्तुपामायवक्षेदः । अयमपि साधर्मस्यैव सधर्मायां द्विष्ठा । क्रमेणोहरकं यथा,—

अविदितगुणापि सत्कविभवितिः कर्णेषु वमति मधुधाराम् ।

अनविगतपरिमलापि हि इति दर्शनं मालती-माला ।”

दृष्टिः, लौ, (पश्यते इति । दश् + कर्मणि क्षिन् ।) चक्षुः । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ । (यथा, साहित्यर्थपैयो । ३ । ६८ ।

“ददा दशिमोददाति ज्ञाते भालापमाभाविता ।”

दुष्टिः । (दश् + भावे + क्षिन् ।) दर्शनम् । इति मेदिनी । ते, १० ॥ (यथा, माधुः । ६ । ४६ ।

“इष्टिपूर्तं विषेत् पादं वक्षपूर्तं जलं पिवेत् ।”

वहार्णा दृष्टिक्यनम् । यथा, छत्रैयोदये इत्यमरहे च श्रेणैः पूर्णदृष्टिव्यवर्षा पादहितः । पञ्चमयहे नवमयहे च गुरुः पूर्ण-दृष्टिरन्वेषामहृदृष्टिः । चतुर्पूर्णहे अष्टमयहे च कुञ्जस्य पूर्णदृष्टिव्यवर्षा चिपादहृष्टिः । सप्तमयहे सप्तवैष्णवै पूर्णदृष्टिः । पञ्चमयहे सप्तमे नवमे इत्याशे च राहोः पूर्णदृष्टिः । इतीये इत्यमे च चिपादहृष्टिः । छत्रैये वष्टे चतुर्थे अष्टमे चाहृदृष्टिः ॥

यहार्णा दृष्टिव्यवर्षा च राहोर्दृष्टिव्यवर्षा । इति विशेषिश्चितः । इति आकरणम् ।

देव्यं, चिः, (दां + “चक्षो यत् ।” ३ । १ । ६७ ।) इति यत् । “ईदृष्टिः ।” ३ । ४ । ६५ । इति

चायेषां दृष्टिभावः । *। एवं प्रमाणं यथा,—

“दृतीये इत्यमे चैव पादहृष्टिव्यवर्षा ।

अहं दृष्टिव्यवर्षा नवमे पञ्चमे च प्रकौर्मिता ।

चतुर्थे चाहृदृष्टिव्यवर्षा चैव पादोना परिकौर्मिता ।

सप्तमे परिपूर्णा च फलमेवं प्रकल्पते ।

द्वृतीयव्यवर्षामावार्तिः पश्चन् पूर्णफलप्रदः ।

चिकोणगान् गुरुच्छेव चतुर्थायितमगान् द्वाजः ॥

सुतमदनगवान्ये पूर्णदृष्टिः सुरारे-

युगलदृष्टिमराष्ट्रौ दृष्टिमानाचयाः ॥

सहजरपुरुषतुर्थवद्यमे चाहृदृष्टिः

स्थितिभवनस्तुपान्तं नैव दृष्टं हि राहोः ।

स्वस्यानच्च द्वृतीयव्यवर्षा बद्धेषोकाद्यन्ताधा ।

इत्याद्याख्यं न पश्चिमि शेषं पश्चिमिति ते पश्चाः ॥”

इति च्योतिष्ठतस्त्वम् ॥

दृष्टितः, लौ, (दृष्टिः दृष्टिप्रसादं करोतीति । लौ +

क्रिप् तुगागमच । अतीवशीमया लोकान्ने नेत्राकर्वकालादस्य तथात्म ।) स्यवपद्मम् ।

इति शब्दचन्द्रिका । (दश् नकारके, चिः ॥)

दृष्टितः, लौ, (दृष्टे दृश्यनाय लतमिति । अतीव-शीमाकरवात् तथात्म ।) स्यवपद्मम् । इति शब्दरदावली ॥

दृष्टिगुणः, पुं, (दृश्या गुणते अभ्यस्यते यत् । गुणतु अभ्यस्ये + चन् ।) वायादिवस्यम् । इति शब्दमाला ॥

दृष्टिवस्तुः, पुं, (दृष्टेच्छृष्टे वस्तुरिव ।) खदोतः । इति शब्दरदावली ॥

दृष्टिविद्येषः, पुं, (दृष्टेविद्येषः ।) कटाचः । इति इवायुधः ॥

दृष्टि, दृष्टौ । इति कविकल्पहमः । (भा-परं-चक्षं-सेट् ।) सप्तमस्वरी दृष्टिः । इति इर्गादासः ॥

दृष्टि, इ इष्टौ । इति कविकल्पहमः । (भा-परं-चक्षं-सेट् ।) सप्तमस्वरी । इ, इंहते । इति इर्गादासः ॥

दृष्टिः, प्रापः । इ, गि भियि । इति कविकल्पहमः । (क्रां-परं-चक्षं-सेट् ।) गि, दृष्टाति दीर्घः दीर्घिः । भियि भये । इति इर्गादासः ॥

दृष्टि, म भियि । इति कविकल्पहमः । (भा-परं-चक्षं-सेट् ।) म, दर्शति । भियि भये । इति इर्गादासः ॥

दृष्टि, य गि विदारे । इति कविकल्पहमः । (दिवा-क्रां-च-परं-सकं-सेट् ।) य, दीर्घिः । गि, दृष्टाति दीर्घः दीर्घिः । इति इर्गादासः ॥

दृष्टि, छ पालने । इति कविकल्पहमः । (भा-आतं-सकं-चनिद् ।) छ, दीनान् यो दयते नित्यम् । इति इकादुषः । इति इर्गादासः ॥

दृष्टिविद्येषः, चिः, युग्मः पुनरतिशयेन वा दीप्तये यः । (दीप + यह + शान्-चन्द्र ।) अतिशय-दीपिविद्येषः । इति आकरणम् ।

दृष्टि, चिः, (दां + “चक्षो यत् ।” ३ । १ । ६७ ।) इति यत् । “ईदृष्टिः ।” ३ । ४ । ६५ । इति